

Men hvad så med de ting, som ikke har fundet vej til redegørelsen? Hvad med de ting, som ikke direkte har med øgede krav til fødevarer-sikkerhed, natur- og miljøhensyn, arbejdsmiljø og dyrevelfærd at gøre? Hvad med de regelsaneringer, som skal til for at lette producenter og virksomheders hverdag, så de kan koncentrere sig om at leve op til de stillede krav og i øvrigt kan begå sig konkurrencemæssigt? Hvad vil ministeren gøre for at lette de administrative byrder? Det står der faktisk kun lidt om i redegørelsen, men burde det ikke have været taget med?

Bevares, jeg har da allerede én gang udtrykt glæde over den klare tilkendegivelse af, at det fortsat er hensigten, at de grønne afgifter skal tilbageføres til erhvervet. Der er også redegjort for støtte muligheder, men som alle ved, følger der også krav med støtten, og sådan skal det selvfølgelig også være. Men groft sagt indeholder redegørelsen 23 sider med udfordringer og krav og kun 1½ side med nogle overordnede betragtninger om forenklinger og kontrol. Burde man ikke have været lidt mere konkret? Eller er vægtningen udtryk for, at ministeren trods alt mest er forbrugernes minister? Det skal dog retfærdigvis siges, at det, der er medtaget om en eliteordning for offentlig kontrol, om princippet om egenkontrol og om målrettet kontrol set ud fra en nyttebetragtning lige er vand på CD's mølle. Det er faktisk ting, vi har efterlyst i mange år.

I CD er vi generelt tilfredse med redegørelsen; det skal der ikke være tvivl om. Men der kunne godt være gjort lidt ud af spørgsmålet om omkostningslettelser til styrkelse af konkurrencevnen, ligesom spørgsmålet om administrative lettelser og regelsaneringer kunne have været behandlet lidt mere specifikt. Og så vil vi ikke undlade at sige, at fra CD's side ser vi frem til, at regeringen vil lette generationsskiftet og komme med sine forslag til dette, som det også er nævnt i redegørelsen.

Vibeke Peschardt (RV):

Selv om det er en uskik, som jeg tit selv dyrker, at starte sin ordførertale med en kort bemærkning, vil jeg lige sige til fru Annie Lunde Hansen, at faktisk har regeringen allerede gjort, hvad den kunne for at lette generationsskiftet i landbruget. I 1995 lavede man om på arveafgiftsreglerne med meget, meget markante ned-sættelser af arveafgifterne, og man har også i den landbrugslov, der blev vedtaget sidste år,

og som fru Annie Lunde Hansens parti jo støttede, forsøgt at lette forholdene. Så jeg vil ikke sige, at der ikke er gjort noget.

Men tilbage til sagen, nemlig regeringens redegørelse og forespørgslen om, hvad der kan oplyses om regeringens fremtidige fødevarerpolitiske initiativer, og det, der specielt er interessant her i dag, nemlig at vi står med en erhvervspolitisk redegørelse, som også skal ses i forbindelse med den debat, vi havde her i freddags om de samlede fødevarerhverv.

Vi synes i Det Radikale Venstre, at det er en god redegørelse. Det er i hvert fald første gang i den tid, jeg har siddet i Folketinget, vi har fået en redegørelse af den type. Vi synes også, det er nødvendigt, at vi får den, og specielt nødvendigt, at vi tager en debat om, hvordan et af landets allerstørste industrierhverv – sådan vil jeg tillade mig at kalde det – har det.

Man kan i hvert fald sige, at det ikke er noget ustøttet erhverv, vi har fået en redegørelse om. Både De Europæiske Fællesskaber og skiftende danske regeringer har jo gennem mange år understøttet erhvervene, både fordi erhvervene har en høj status i befolkningen, og fordi der er mange mennesker beskæftiget i sektoren. Gennem årene er der skabt mange arbejdspladser, og derfor har skiftende regeringer både støttet området og ført en bevidst politik, ikke bare på de områder, jeg har nævnt her, men også på forskning, udvikling og kontrol i fødevarerproduktionen.

Om kontrollen, som jeg nok skal vende tilbage til senere, vil jeg bare sige, at selv om den godt kan føles snærende af mange, er den effektive, specielle veterinære kontrol, vi har i dette land, jo årsagen til, at vi har været i stand til at gøre os gældende på eksportmarkederne. Det synes jeg man skal huske, når man en gang imellem kritiserer den og også kritiserer de omkostninger, der er forbundet med den.

Tilbage til hovedsporet, der går på, at produktionen af fødevarer i de sidste 50 år jo har ændret sig fuldstændig markant. Fra at være Danmarks største arbejdsplads har primærlandbruget ændret sig til ukendelighed. I stedet for den lille bondegård med heste, grise, køer og får, som hr. Christian H. Hansen og Dansk Folkeparti så gerne vil markedsføre i disse dage med et dannebrogslag i midten, har vi fået højtmekaniserede primærbrug med masser af maskiner, megen monokultur og en meget ensartet produktion, specielt af svin og lige for øje-